

Продолжение таблицы 2

1	2
Активы предназначены для использования в течение периода продолжительностью более 12 месяцев	Активы предполагаются к использованию в течение более чем одного периода
Организацией не предполагается отчуждение активов в течение 12 месяцев с даты приобретения	
Первоначальная стоимость активов может быть достоверно определена	Первоначальная стоимость данного объекта может быть надежно оценена

Примечание – Источник: собственная разработка на основе обзора литературных источников

Таким образом, из таблицы 2 можно сделать следующие выводы:

1. Признаки, по которым объекты принимаются к учету в составе основных средств по правилам белорусского и международного учета, в целом совпадают. Общим критерием признания основных средств является актив, предназначенный для неоднократного использования с продолжительностью более 12 месяцев.

2. Разница состоит в признании активов, которые могут быть одновременно отнесены к основным средствам и запасам. По ним организации могут определять в учетной политике стоимостной критерий. В системе МСФО стоимостной критерий не определяющий при отнесении имущества к основным средствам. Организации, как правило, устанавливают стоимостной критерий, выше которого расходы капитализируются, а ниже – списываются на текущие расходы. Величина такого стоимостного критерия зависит от размера компании, области ее деятельности и других факторов.

Список литературы

1. Инструкция по бухгалтерскому учёту основных средств : утв. Постановлением от Министерства финансов Республики Беларусь от 30.04.2012 № 26. URL: http://www.bntu.by/images/stories/msf/econ/doc/uchet_osn_sr.pdf (дата обращения: 24.03.2020).

2. Международный стандарт финансовой отчетности (IAS) 16 «Основные средства» // Методология : сайт. URL: <https://finotchet.ru/articles/138/> (дата обращения: 24.03.2020).

УДК 657.47

Пушкар О. І., к.е.н.

Цибульська В. В., студентка

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

НЕОБХІДНІСТЬ УПРОВАДЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку економіки України, в умовах жорсткої конкуренції, як ніколи стає актуальним отримання детальної інформації для

ефективного управління підприємствами. Фінансова та податкова звітність підприємств не завжди задовольняє цим вимогам.

Зовнішня фінансова та податкова звітність призначена, в основному, для підведення підсумків фінансово-господарської діяльності підприємств та для зацікавлених зовнішніх користувачів, які оцінюють за її змістом результати діяльності певного підприємства та приймають відповідні рішення щодо кредитування, інвестування коштів в це підприємство та щодо подальшої співпраці з ним. Ця інформація носить ретроспективний характер, тобто дозволяє озирнутися на минулі події які призвели до певного результату та зробити аналіз факторів, що вплинули на отриманий результат.

Тому інформацію для ефективного управління може надати управлінський облік, який відображає якісні зміни в системі управління підприємствами. Підприємство має право самостійно розробляти систему і форми управлінського обліку, звітності і контролю. Самостійно встановлювати внутрішні підрозділи, які повинні збирати, обробляти, аналізувати інформацію щодо структурних підрозділів підприємств, видів діяльності або центрів відповідальності, а також щодо окремих видів продукції, що випускаються підприємством.

Досить часто внутрішня інформація носить узагальнений характер, що свідчить про недостатню кваліфікацію спеціалістів і керівників підприємств, або їх небажання створювати таку систему, яка могла б надавати достовірну інформацію для прийняття ефективних управлінських рішень не тільки на рівні підприємства, але й на рівні кожного його сегменту (підрозділу).

Характерною особливістю сучасного етапу розвитку управлінського обліку є потужний вплив управлінських інновацій. Інформація стає ключовим ресурсом управління. Якість управління визначається ефективністю її складових. Оцінка цих складових базується на оцінці ефективності діяльності підрозділів підприємства. Але, на жаль, рівень професійної компетентності більшості керівників українських підприємств не дозволяє перейти на новий, більш якісний рівень управління підприємствами. Вирішити цю проблему можливо шляхом постійного вдосконалення систем управління підприємствами та впровадженням управлінського обліку, який має, на відміну від фінансового обліку, перспективний характер.

Ще однією проблемою впровадження управлінського обліку на підприємствах України є додаткові затрати на створення структури, яка буде здійснювати управлінський облік. Функціями такої структури повинні бути:

- збір та обробка даних по кожному сегменту діяльності (підрозділу, центру витрат, виду діяльності) за даними не тільки фінансового але й оперативного обліку;
- аналіз отриманих даних, релевантності інформації та розробка пропозицій з урахуванням перспектив розвитку кожного сегменту;
- вибір з декількох варіантів пропозицій найбільш оптимального, що не завжди передбачає зростання прибутковості, але має передбачати перспективи подальшого розвитку.

Тобто управлінський облік направлений на підвищення ефективності функціонування кожного сегменту діяльності підприємства, на виявлення резервів її підвищення з урахуванням стратегічного розвитку.

Структура для здійснення управлінського обліку може складатися з декількох функціональних підрозділів або ці функції будуть делеговані одній або декільком фаховим спеціалістам в залежності від розміру підприємства, галузі, в якій воно працює та особливості діяльності підприємства.

Передумови для розвитку управлінського обліку в Україні є, це:

- насамперед наукові, що базуються на класичних теоріях управління витратами (директ – костинг, стандарт – кост, управління нормативними витратами, управління центрами відповідальності, тощо);

- законодавча та нормативна база – використання міжнародних стандартів фінансової звітності;

- організаційні – загальна комп'ютеризація управлінських процесів, використання програмного забезпечення, інформаційних ресурсів мережі Інтернет.

Для підприємств ХХІ ст. характерним є вплив як інноваційного розвитку суспільства, так і інноваційного управління [4, с.6].

Підходами, на яких базується сучасний управлінський облік є наступні:

- стратегічний, орієнтований на стійкий розвиток підприємства на тривалий період;

- процесний, який дає можливість відстежувати кожен операцію;

- ризик-орієнтований, що дозволяє запобігати ризикам.

Управлінський облік надає також оперативну інформацію щодо діяльності кожного сегменту, таким чином він дає можливість оперативно реагувати на відхилення від нормативних даних, дозволяє виявити проблеми та можливості виробництва.

Однією з особливостей управлінського обліку є бюджетування, тобто складання бюджетів по кожному підрозділу, по кожній функції підприємства.

Порівняння фактичних даних з даними бюджетів дозволяє виявити недоліки в організації виробництва та своєчасно їх скоригувати.

Для того щоб досягти конкурентних переваг на ринку, утримати довіру з боку кредиторів та інвесторів керівництво підприємства повинно мати інформацію стратегічного характеру, яку може надати саме управлінський облік.

Перехід фінансового обліку на міжнародні стандарти дає поштовх до узгодження фінансового та управлінського обліку, але не завжди бухгалтерська практика сприяють впровадженню управлінського обліку в Україні. Однак інтерес до перспективта проблем управлінського обліку зростає, тому стають актуальними питання адаптації та взаємозв'язку управлінського та фінансового обліку.

В багатьох зарубіжних країнах успішне використання управлінського обліку сприяє ефективній реалізації функцій управління підприємствами. Керівництво підприємства самостійно вирішує питання класифікації та обліку витрат, деталізації місця виникнення витрат, питання організації обліку та внутрішньої звітності. При чому внутрішньо фірмова інформація є

конфіденційною і використовується тільки менеджерами підприємства для прийняття ефективних управлінських рішень по кожному сегменту(підрозділу).

Впровадження системи управлінського обліку неможливе без об'єднання зусиль менеджерів усіх рівнів та облікових працівників для створення таких форм та методів збору та обробки інформації, яка була б зрозумілою усім зацікавленим працівникам.

Для успішного впровадження управлінського обліку на підприємствах України необхідно вирішити такі проблеми:

- здійснити вибір системи управлінського обліку, враховуючи розмір підприємства, галузь та особливості діяльності;
- визначити, яка інформація буде надходити з кожного організаційного рівня, терміни її надходження та відповідальних осіб за надання цієї інформації;
- навчання та підвищення кваліфікації спеціалістів та менеджерів усіх рівнів;
- забезпечення ефективного технічного функціонування системи управлінського обліку;

Управлінський облік є ефективним інструментом управління, який забезпечує зростання економічного потенціалу підприємства та його конкурентоспроможність в ринковому середовищі

Список літератури

1. Мазаракі А., Мельник Т. Інновації як джерело стратегічних конкурентних переваг. *Вісник Київського національного торговельно-економічного університету*. 2010. № 2. С. 5–17.

2. Адаменко М. В., Кулик О. В. Актуальність та напрями впровадження управлінського обліку для малих підприємств. *Ефективна економіка*. 2015. № 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4092> (дата звернення: 19.04.2020).

3. Турова Л. Л., Костюнік О. В. Проблеми впровадження управлінського обліку в Україні. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 5. С. 37–40.

4. Коблянська Г., Вікулова А. Актуальні аспекти впровадження управлінського обліку на підприємствах України. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Економіка*. 2011. Вип. 130. С. 45–47.

УДК 368:33.012

Роговенко В. О., студент

Науковий керівник: Глухова В. І., к.е.н., доцент

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, м. Кременчук, Україна

МІСЦЕ КОМПАНІЇ «METLIFE» НА РИНКУ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

Рівень розвитку та функціонування фінансового ринку залежить від стабільності страхового ринку, як невід'ємної його складової частини. Тому